

SAAMHORIG EN GASTVRIJ

BELEIDSPLAN

PROTESTANTSE GEMEENTE
te
HOOGZAND-SAPPEMEER

2018-2021

Vastgesteld door de Federatiekerkenraad
van de Protestantse Gemeente i.w.
in zijn vergadering van
3 april 2017

Goedgekeurd en vastgesteld in de Federatiekerkenraad van 3 april 2017.

Namens de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk te Hoogezand-Sappemeer:

Johan Schouwenaar (preses)

Suwarda Vegter (scriba)

Namens de kerkenraad van de Hervormde Gemeente te Hoogezand-Sappemeer-Kropswolde:

Heleen van Veelen (preses)

Sylvia Tiersma (scriba)

SAAMHORIG EN GASTVRIJ

Beleidsplan Protestantse Gemeente te Hoogezand-Sappemeer

Geldig van 1 januari 2018 t/m 31 december 2021

Dit beleidsplan is bedoeld als opvolger van de afzonderlijke beleidsplannen van de Gereformeerde Kerk Hoogezand-Sappemeer en de Hervormde Gemeente Hoogezand-Sappemeer-Kropswolde, tot 1 januari 2018 federatief samenwerkend onder de naam Protestantse Gemeente Hoogezand-Sappemeer *in wording* en sedert laatstgenoemde datum verenigd in één Protestantse Gemeente.

Het beleidsplan van de Hervormde Gemeente (ook wel aangeduid als Wijkgemeente Damkerk) had als vertrekpunt “gemeente aan de maaltijd”; dat van de Gereformeerde Kerk (ook wel aangeduid als Wijkgemeente Ontmoetingskerk) ging uit van de “gemeente als zoekgemeenschap”. Beide benaderingen werden mei 2013 door interimpredikant Jan Hommes samengebracht onder het overkoepelende motto “Ieder mens een kind van God”.

Dit nieuwe beleidsplan borduurt verder op deze thema’s. Na bezinning op de vraag “Wat voor gemeente willen we zijn?” kwamen als kernbegrippen al spoedig de woorden “saamhorig” en “gastvrij” bovendrijven. De afzonderlijke beleidsplannen van beide gemeenten waren al sterk vanuit het idee van *saamhorigheid* geschreven. Dit gezamenlijke beleidsplan voegt daar de *gastvrijheid* als tweede speerpunt van beleid aan toe.

Bij het schrijven zijn we uitgegaan van een toekomstgerichte benadering. Centraal stond de vraag: “Wat voor gemeente willen we zijn – of steeds meer worden?” Daarbij hebben we ons laten inspireren door de uitkomsten van de workshops op de gemeenteavond van 24 mei 2016. Enkele toen geformuleerde spreuken zijn bij wijze van illustratie toegevoegd.

Relaties met ontwikkelingen in het landelijk kerkverband zijn zichtbaar gemaakt door het citeren van enkele hoofdgedachten uit het synoderapport *Kerk 2025: Waar een Woord is, is een weg*.

Wie achterom kijkt, staat met
zijn rug naar de toekomst.

(Visje-agenda 2017)

Beleid en uitvoering

In dit beleidsplan worden niet zozeer doelen geformuleerd, als wel een richting aangegeven. Daarbij gaat het er om gaandeweg vorm te geven aan de verwoorde intenties. Dat proces van concretisering vindt plaats in de diverse geledingen (colleges, commissies, werk- en taakgroepen, etc.), waarbij de kerkenraad een stimulerende en coördinerende rol vervult. Maar ook de gemeente als geheel is erbij betrokken. Het bouwen aan een warme en tegelijk open gemeenschap, die zich in toenemende mate kenmerkt door saamhorigheid en gastvrijheid, doet een beroep op ieders inzet.

Christenen werden niet toevallig al vroeg ‘mensen van de weg’ genoemd. Wij leven in een roerige wereld. Oude zekerheden wankelen, en wat komen zal is onduidelijk.

Ooit stuurde Jezus zijn leerlingen de wereld in. Zonder reiszak maar met schoenen voor onderweg. Zomaar te gaan...

Wat de toekomst ook zal brengen, als leerlingen van Jezus worden we nu geroepen deze zelfde weg te gaan. In goed vertrouwen dat de Geest ons daarin te hulp zal komen.

(Kerk 2025, blz. 32)

UITGANGSPUNTEN

De Protestantse Gemeente te Hoogezand-Sappemeer wil een gemeente zijn:

- die zich laat inspireren door het goede nieuws van Gods liefde voor deze wereld,*)
- die probeert iets van die liefde gestalte te geven
  - in het samen vieren van het heil,
  - in het omzien naar elkaar,
  - in betrokkenheid op de wereld om haar heen,
- en die zich daarin laat kennen als *saamhorig* en *gastvrij*.

*) In zijn liefde...

... heeft God ons de aarde gegeven als ruimte om in vrede met elkaar en in verantwoordelijkheid voor zijn schepping te leven;

... heeft Hij ons in Christus vergeving van zonden geschonken, zodat wij telkens weer opnieuw mogen beginnen;

... inspireert Hij ons door zijn Geest de weg van Jezus te gaan;

... geeft Hij ons uitzicht op een nieuwe wereld, een toekomst zonder haat en pijn.

Saamhorig

Het is de liefde van God die ons verbindt; verschillen in maatschappelijke positie, leeftijd, geslacht, geloofsbeleving, enz. enz. mogen er zijn, maar komen niet in mindering op deze van God gegeven verbondenheid. Daarom zoeken wij telkens weer de verbinding, juist ook tussen mensen die in allerlei opzichten van elkaar verschillen. Weliswaar geven wij graag ruimte aan doelgroepgerichte activiteiten op basis van

gedeelde interesses, maar proberen dan ook telkens weer deze een zinvolle plek te geven binnen het grotere geheel.

Gastvrij

Gods liefde houdt geen halt bij de muren van de kerk, maar verbindt ons met de wereld om ons heen. Wij willen er dan ook aan werken dat niet alleen de eigen leden, *van alle leeftijden*, maar ook nieuwkomers en belangstellende buitenstaanders zich van harte welkom weten in onze kerkelijke gemeenschap en daar hun weg en draai kunnen vinden.

Overige kenmerken

In nauwe samenhang met deze hoofdkenmerken noemen wij er nog enkele, die een en ander nog wat concreter maken:

Warm, blijmoedig en vertrouwend

Saamhorigheid en gastvrijheid blijven abstracte begrippen als ze niet ervaarbaar worden. Wij hechten dan ook veel waarde aan oprechte belangstelling en meeleven, en aan alles wat verder het gevoel van thuis-zijn in de kerkelijke gemeenschap kan bevorderen. Daarbij mag de vreugde over Gods liefde die ons leven draagt al onze activiteiten een glans van blijmoedigheid geven: ondanks het feit dat de kerk het tijt tegen heeft in onze moderne westerse cultuur, is er geen enkele reden de moed te laten zakken.

Tolerant, bescheiden en oecumenisch

Saamhorigheid en gastvrijheid vragen ook om het accepteren van verschillen en het vermogen het eigen standpunt te relativieren. Wij denken, voelen, geloven en leven ieder op onze eigen manier: leven in Gods licht kent vele kleuren. Criterium is of daarin het respect voor en de liefdevolle betrokkenheid op de ander een plaats krijgen. Binnen die ruimte is veel mogelijk, ook als het gaat om contacten met christenen uit andere tradities.

Bezinnend en maatschappelijk betrokken

Als kerkelijke gemeente leven wij niet op een eiland, maar midden in de moderne wereld. Dat vraagt om voortdurende bezinning op de betekenis van het evangelie voor deze tijd en om actieve betrokkenheid bij wat zich afspeelt in de samenleving.

“Weet jij al waar het
lichtknopje zit?”

CONSEQUENTIES

Bovenstaande algemene uitgangspunten vragen om concretisering op alle terreinen van het kerkelijk leven. Hieronder een eerste aanzet, nader te concretiseren in de werkplannen van de diverse geledingen.

Eredienst

De zondagse eredienst is het wekelijks terugkerende moment om elkaar in de volle breedte van de gemeente te ontmoeten om Gods liefde te vieren en onze onderlinge saamhorigheid gestalte geven in het samen zingen, samen bidden, samen luisteren naar Gods Woord, maar ook in het geven van onze gaven voor kerk en samenleving en in het ontvangen van Gods zegen. Op gezette tijden mag onze verbondenheid met God en met elkaar nog dieper beleefd worden in de viering van het Heilig Avondmaal.

Daarbij streven wij naar een zodanige vormgeving van de liturgie dat ieder zich daarbij welkom weet. Oud of jong, trouw kerkganger of incidentele bezoeker, oudgediende of nieuwkomer: iedereen kan op zijn of haar eigen wijze en niveau iets opvangen van Gods liefde die ons samenbindt.

Daarnaast is er natuurlijk alle ruimte voor afzonderlijke vieringen – hetzij parallel aan de zondagse eredienst, hetzij los daarvan, hetzij op zondag, hetzij door de week – waarin speciaal kan worden ingespeeld op de behoeften van bepaalde doelgroepen, als bijvoorbeeld kinderen, tieners, jonge gezinnen, verstandelijk beperkten, ouderen in tehuizen. Wel zal ook in deze afzonderlijke vieringen steeds gezocht worden naar mogelijkheden om de verbinding met het leven van de gemeente-als-geheel tot uitdrukking te brengen.

Vertrouwde vormen en vernieuwende experimenten zorgen samen voor een goede balans tussen veiligheid en uitdaging. Als basispatroon voor de reguliere vieringen in Damkerk en Ontmoetingskerk gaan we uit van de daar tot nu toe gebruikelijke vormgeving, waar nodig aangepast aan de in dit beleidsplan geformuleerde uitgangspunten.

Qua taalgebruik streven wij naar begrijpelijkheid, zonder afbreuk te willen doen aan het mysterie. Daarbij zoeken wij naar een gepast samengaan van eenvoud en eerbied, gedragen door een toon van blijmoedigheid en warmte.

In onze liedkeuze putten wij allereerst uit het zeer gevarieerde Liedboek 2013. Daarnaast ook uit het ruime aanbod dat daarbuiten voorhanden is.

Als het om kerkmuziek gaat hechten wij waarde aan de rijke orgeltraditie, maar willen ook graag alle ruimte geven aan andere instrumenten en andere – vooral ook hedendaagse – muziekstijlen.

In de prediking willen wij ons laten inspireren, troosten, bemoedigen en aansporen door de Bijbelse boodschap, voor ons persoonlijk leven, maar ook met betrekking tot actuele gebeurtenissen, maatschappelijke ontwikkelingen en de grote vragen van deze tijd; eigen benadering en visie van de voorganger mogen er zijn, maar dan wel op een manier die de veelkleurigheid van onze gemeente waardeert en onze eigen

verantwoordelijkheid serieus neemt. Afwisseling in de prediking – onder meer door het uitnodigen van gastvoorgangers – sluit hierbij aan.

Tijdens “het koffiedrinken” na de dienst is er alle gelegenheid voor informele ontmoeting. Daarbij zoeken wij naar wegen om deze ontmoeting tot een goed samenzijn te maken voor iedereen.

“Pinksteren? Dronken van de Geest!”

Omzien naar elkaar

Als tweede, niet minder belangrijke, bindmiddel in de gemeente moet het omzien naar elkaar genoemd worden. Onderlinge ontmoeting betekent tijd nemen voor elkaar, om elkaar beter te leren kennen en met elkaar mee te leven in vreugde en verdriet. Hier ligt een taak voor ieder gemeentelid.

Naast deze spontane onderlinge aandacht en zorg werken wij met meer gestructureerde vormen van pastoraat en diaconaat, om ernaar te streven dat niemand buiten de boot valt.

Pastoraat

Bij het meer gestructureerde pastoraat wordt gestreefd naar kleinschaligheid en korte lijnen. Dit krijgt gestalte in de pastorale wijken waar de contactpersonen deel van uitmaken en een essentiële functie hebben. Zij worden op hun beurt ondersteund en gecoördineerd vanuit de pastorale raad. Vanuit deze raad vindt ook het bijzondere pastoraat door bezoekerouderlingen en beroepskrachten plaats, dat erop gericht is mensen in bijzondere omstandigheden en op grensmomenten in het leven bij te staan. Ook het jongerenpastoraat is een belangrijke vorm van omzien naar elkaar.

Voor al deze vormen van pastoraat geldt dat zij niet ophouden bij de grenzen van de gemeente, maar ook gestalte kunnen krijgen in contacten met mensen op of over de rand van de kerk.

Om het bij dit alles in blijmoedigheid vol te houden, hechten wij veel waarde aan de onderlinge zorg van alle werkers in het pastoraat voor elkaar en de toerusting daarbij door de beroepskrachten.

Diaconaat

Omzien naar elkaar heeft ook een praktische, materiële en financiële kant (Jakobus 2:15-16). Hier ligt een taak voor de hele gemeente, ondersteund door meer

gestructureerde vormen van diaconale aandacht, zowel naar binnen als naar buiten, zowel plaatselijk als wereldwijd.

Aangezien pastoraat en diaconaat elkaar wederzijds aanvullen, is een goede afstemming tussen deze beide vormen van omzien naar elkaar van groot belang. Dit uiteraard met in achtneming van de eigen verantwoordelijkheid van de onderscheiden ambtsdragers en het daarmee verbonden ambtsgeheim.

Doelgroepen (ouderen- en jeugdwerk; middengroep)

Binnen het geheel van de gemeente zijn er drie doelgroepen die de komende jaren om speciale aandacht vragen:

- Onze gemeente kent een relatief grote groep ouderen, waarvan een groot deel gelukkig in goede gezondheid en voorzien van voldoende sociale contacten, maar een eveneens groot deel worstelend met lichamelijke en geestelijke beperkingen, met ziekte, eenzaamheid, een te verwerken verlies of het naderend levenseinde. Naast geestelijke bijstand bestaat hier ook een grote behoefte aan persoonlijke aandacht, een luisterend oor en diverse vormen van praktische ondersteuning. Ook hier liggen pastorale én diaconale mogelijkheden voor heel de gemeente, oud en jong.
- Grote zorg baart ons de afnemende betrokkenheid van de jongere generaties. Het zou fijn zijn als kinderen en jongeren kunnen ervaren dat ze er gewoon bij horen, niet als geïsoleerde doelgroep, maar als vanzelfsprekend onderdeel van de gemeente. We willen hen graag benaderen vanuit een belangeloze betrokkenheid, luisteren naar wat hen bezighoudt, zonder verborgen agenda. In het jeugdwerk gaat het er niet om de kerk overeind te houden – dat kan alleen de heilige Geest. Het gaat erom dat ook jonge mensen kunnen ervaren dat zij er in Gods naam mogen zijn. De kerk is daarbij geen doel, maar middel.
- Als derde doelgroep moet hier de generatie genoemd worden die landelijk bekend staat als “het gat in de kerk” – de afhakende of reeds afgehaakte (en vaak vergeten) middengroep. Nadere bezinning op de vraag hoe deze groep vanuit de kerk nog zinvol te benaderen is – vanuit positieve intenties, maar zonder enige opdringerigheid – is zeer gewenst.

Omzien naar de wereld

Bij het omzien naar de wereld om ons heen denken wij allereerst aan onze directe omgeving, min of meer samenvallend met de voormalige burgerlijke gemeente Hoogezand-Sappemeer. Naast diaconale en pastorale betrokkenheid – zie hierboven – willen wij ook onze missionaire opdracht serieus nemen, allereerst door een gastvrije en toegankelijke gemeente te zijn, zowel in de zondagse erediensten als in de doorde weekse activiteiten.

Daarnaast is er de zorg om de grote wereld op nationaal en internationaal niveau, die wij uiteraard niet in haar geheel op onze schouders kunnen nemen, maar waarbij wij wel onze betrokkenheid kunnen tonen in voorbede en financiële ondersteuning voor o.a. werelddiaconaat en zending.

Eén gemeente, twee gebouwen

Als Protestantse Gemeente willen wij respectvol omgaan met de erfenis van de beide gemeenten waaruit wij ontstaan zijn, maar tegelijk ook alles doen wat bevorderlijk is voor het besef nu werkelijk één gemeente te zijn.

In dat kader zijn wij blij met de mogelijkheid onze kerkgebouwen – Damkerk en Ontmoetingskerk – voorlopig nog beide aan te kunnen houden, waarbij wij ernaar streven dat beide gebouwen hoe langer hoe meer als waardig onderkomen voor héél de gemeente ervaren kunnen worden.

Op den duur zou kunnen blijken dat het gebruik van twee kerkelijke centra, gegeven de grootte van de gemeente, niet noodzakelijk meer is. Dit kan de vraag oproepen of het handhaven daarvan, met inzet van mensen en middelen, nog langer wenselijk is. Mochten de overwegingen van de kerkenraad op zeker moment in die richting gaan, dan zal het gesprek over de mogelijkheid van één centrale plaats van samenkomst op zeer zorgvuldige wijze moeten plaatsvinden, in alle geledingen van de gemeente.

Regionale en plaatselijke samenwerking

Het verdwijnen van de classis schept ruimte om nieuwe vormen van saamhorigheid te zoeken met protestantse (of anderszins bij de PKN aangesloten) gemeenten in de regio, bijvoorbeeld in de nieuwe burgerlijke gemeente Midden-Groningen.

In eigen woonplaats streven wij naar uitbreiding van de samenwerking met alle christelijke geloofsgemeenschappen die daarvoor open staan, op basis van gedeeld geloof, maar ook respect voor verschil in de beleving en vormgeving daarvan. Dit opent ook mogelijkheden om gezamenlijk naar buiten te treden in de samenleving. In datzelfde kader zou ook de samenwerking met het (christelijk) onderwijs in onze woonplaats weer gezocht kunnen worden.

Communicatie

Om bekend te maken wie wij zijn en wat er in onze gemeente te beleven valt, is goede communicatie onmisbaar, zowel naar binnen als naar buiten toe.

Interne communicatie

Voor de communicatie naar en binnen de gemeente wordt gebruik gemaakt van diverse papieren en digitale media, elk met hun eigen frequentie en functie, zoals Kerkvenster (maandelijks), Deurschrift (wekelijks) en Vlugschrift (incidenteel). Daarnaast is veel informatie terug te vinden op de website (permanent). In al onze communicatie-uitingen streven wij uit een oogpunt van gastvrijheid naar eenvoud, helderheid en toegankelijkheid, maar ook naar een vorm en inhoud die de saamhorigheid in de gemeente bevorderen.

Externe communicatie

Bij onze communicatie naar buiten streven wij naar zichtbaarheid en vindbaarheid van onze gemeente in de samenleving, zowel in de digitale als in de werkelijke wereld. Bij

het eerste valt bijvoorbeeld te denken aan een aantrekkelijke, overzichtelijke en uitnodigende website, maar wellicht ook aan aanwezigheid in de sociale media, bij het tweede aan activiteiten als Oranjemarkt en Damthema's, maar ook aan media als mededelingenborden, posters en aandacht in de plaatselijke pers.

Kerkenraad

Als primaire en specifiek ambtelijke taak van de kerkenraad en zijn leden zien wij het geestelijk leidinggeven aan het leven van de gemeente. “Het is hun taak om de gelovigen te helpen om goede christenen te worden” (Efeziërs 4:12a, Bijbel in Gewone Taal).

De kerkenraad ziet erop toe dat de gemeente *christelijk* blijft. Dat de gemeente verbonden blijft met de bron. Dat de gemeente een gemeenschap is van broeders en zusters voor en met elkaar die zich door God laten zenden in de wereld. Leiding geven dient de eenheid van de gemeente. Bij geestelijk leidinggeven hoort daarom ook het wijzen op de eenheid in Christus en daar als kerkenraad zelf ook uitdrukking aan te geven.

(Kerk 2025, blz. 16)

De ontplooiing van het gemeentelven in tal van concrete activiteiten is geen specifiek ambtelijke taak, maar een opdracht voor heel de gemeente; de kerkenraad zal er daarom naar streven zich zoveel mogelijk te concentreren op zijn eigenlijke opdracht. Om deze concentratie mogelijk te maken zal de komende jaren toegewerkt worden naar vermindering van het aantal kerkenraadsleden – zo mogelijk tot het kerkordelijk minimum, en met aandacht voor evenwichtige vertegenwoordiging van de voormalige wijkgemeenten – en parallel daaraan het zoveel mogelijk overdragen van uitvoerende taken aan geschikte en gemotiveerde niet-ambtsdragers.

Verder kunnen veel werkzaamheden verricht worden zonder dat dit in een ambtelijke bediening gebeurt. Beter een kleinere kerkenraad waarbij de leden ervan samen leiding geven aan de gemeente dan dat te gemakkelijk ambtsdragers worden bevestigd.

(Kerk 2025, blz. 27)

Omgaan met menskracht

Alle voorgaande idealen bergen – tezamen genomen – het risico in zich dat we als gemeente boven ons vermogen gaan werken aan zelfopgelegde onrealistische eisen, en daarmee uitgeblust en gefrustreerd raken. Dat zou overduidelijk in tegenspraak zijn met het streven een blijmoedige en vertrouwende gemeente te zijn. Daarom willen we niet verder gaan dan stappen zetten in de goede richting. Hoeveel stappen dat per onderdeel zijn, zal mede afhangen van de beschikbare gaven en talenten.

Natuurlijk zijn er de kerkordelijk vastgelegde basistaken op het gebied van prediking en eredienst, pastoraat en diaconaat, financiën en beheer. Wel is het goed taken van tijd

tot tijd tegen het licht te houden om te zien of ze nog passen bij gewijzigde omstandigheden. Als ze aan die voorwaarde voldoen moeten ze uitermate serieus genomen worden, en het vinden van bekwame krachten daarvoor – binnen, maar soms ook buiten de eigen gemeente – is een punt van voortdurende zorg en aandacht.

Voor alle overige activiteiten zou de beginvraag niet moeten zijn: hoeveel werk willen we doen en hoe vinden we daar mensen bij? Maar andersom: welke gaven en talenten hebben we in huis (inventariseren!) en wat kunnen we daarmee aanpakken? Vooronderstelling daarbij is wel een gemeente, die zich uitgedaagd én toegerust weet om een levend lichaam te zijn (Romeinen 12:4-8, 1 Korintiërs 12:12-27).

Een saamhorige gemeente kenmerkt zich ook door zorg en aandacht voor ieder die daarin een taak te verrichten heeft. Dit geldt zowel voor actieve gemeenteleden als voor hen die – op al dan niet professionele basis – een ambt of dienst vervullen. Het uitspreken van waardering, maar ook het gezamenlijk waken voor overbelasting: het houdt mensen gaande en staande.

Daarnaast moet het samen genieten van ontspannen activiteiten genoemd worden als een belangrijke energiebron voor het gemeentelieven. Natuurlijk hebben ernst en bezinning hun plaats, maar tegelijk mag er ook alle ruimte zijn voor gezelligheid en vreugde.

Een belangrijke vraag is *wat plaatselijk nodig is om gemeente te zijn*. Gegeven het feit dat de vergaderdruk en de organisatiegraad eerder te hoog dan te laag zijn, is het de kunst om een minimale structuur te vinden die nodig is om het evangelie te horen, te delen, een geloofsgemeenschap te zijn en getuige te zijn van God in deze wereld. Wat kunnen we daarbij missen, en wat willen we behouden of moeten we juist verwerven?

(Kerk 2025, blz. 10)

Pretenties in de organisatie die niet meer waargemaakt kunnen worden, moeten we laten varen. Eenvoudiger betekent realistischer, met waarborging van *kwaliteit* en geënt op wat er aan gaven, mensen en middelen is.

(Kerk 2025, blz. 19)

Vorming en toerusting

Een actieve gemeente vraagt om gemeenteleden die goed op hun taak berekend zijn. Dat vraagt om vorming en toerusting. Voor ambtsdragere, maar vooral ook al die andere werkers in de wijngaard, kortom: voor ieder gemeentelid. Steeds weer zullen zij bepaald moeten worden bij de kern: Gods liefde die ons in beweging zet. Maar ook zullen zij het gereedschap in handen moeten krijgen om iets van die liefde concreet te maken – onderling, en in de wereld rondom.

Vorming en toerusting kent vele varianten: prediking, catechese, gesprekskringen (al dan niet in huiselijke kring), leerhuizen, cursussen (ook hele praktische), etc. etc. Daarnaast is er het ruime cursusaanbod, maar ook de mogelijkheid tot advisering en begeleiding, vanuit al dan niet aan de PKN verbonden bovenplaatselijke instanties. Ook

de inspiratie die opgedaan kan worden door kennismaking met het leven van andere gemeenten moet in dit verband genoemd worden.

Op het gebied van vorming en toerusting is veel mogelijk. Bij de keuzes die wij maken op dit gebied willen wij ons laten leiden door de interesses en behoeften van gemeenteleden en ambtsdragers, maar vooral ook door de vraag welke leeractiviteiten het meeste bijdragen aan een saamhorige en gastvrije gemeente.

“Met Jezus leven
is niet voor even.”

CONCENTRATIE, KADER EN UITDAGING

Dit beleidsplan wil gelezen en steeds opnieuw gelezen worden als een document dat ons bij de les houdt. De uitgezette lijnen helpen ons aan een kader om in de veelheid van mogelijkheden en verwachtingen ons te concentreren op één de kernvraag: hoe kunnen wij in deze tijd een tegelijk saamhorige én gastvrije gemeente zijn? Zo eenvoudig als deze vraag gesteld is, zo lastig en gecompliceerd kan het zijn er een werkbaar antwoord op te geven in de praktijk van alle dag, en in al die verschillende situaties waar die praktijk ons voor stelt. Steeds weer staan we voor de uitdaging iets van deze idealen te realiseren in een weerbarstige realiteit. In hoeverre voelen we ons al één gemeente? In hoeverre weten we ons betrokken op elkaar? In hoeverre hebben we de zichtbare en onzichtbare drempels waar nieuwkomers, belangstellenden en zoekers nu soms nog over struikelen, weten te slechten? Werk genoeg voor de komende jaren...

* * *
* *
*